Lietas arhīva Nr. KA02-0020-20/14
ECLI:LV:KUAT:2020:0108.11261096418.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2020.gada 8.janvārī

Kurzemes apgabaltiesa:
tiesnesis – referents Krists Līcis
tiesneši Ināra Rozīte, Didzis Aktumanis

izskatīja apelācijas kārtībā rakstveida procesā krimināllietu, pamatojoties uz apsūdzētā /pers. D/ apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 20.septembra spriedumu, ar kuru /pers. D/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts saskaņā ar Krimināllikuma 175.panta otro daļu (divi noziedzīgi nodarījumi), 15.panta ceturto daļu un 175.panta otro daļu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 20.septembra spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu un sodīts:
- pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas (noziegums Nr.1) ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem;
- pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas (noziegums Nr.2) ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem;
- pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta otrās daļas (noziegums Nr.3) ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem 15 dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu piespriestie sodi daļēji saskaitīti pēc noziedzīgo nodarījumu kopības un sods noteikts brīvības atņemšana uz 10 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pilnīgi pieskaitīts ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 19.marta spriedumu piespriestais sods un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu 3 mēnešiem 10 dienām.

Drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē – un papildus drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana – grozīti uz apcietinājumu. Apcietinājumu noteikts atstāt spēkā līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai. Soda izciešanas termiņu noteikts sākt skaitīt no 2019.gada 20.septembra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks 2 (divas) dienas – no 2018.gada 3.novembra līdz 2018.gada 5.novembrim.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu soda laikā ieskaitīts izciestais sods pēc iepriekšējā sprieduma 13 (trīspadsmit) dienas, laika periods no 2016.gada 16.novembra līdz 2016.gada 17.novembrim un laika periods no 2019.gada 24.maija līdz 2019.gada 19.septembrim.

Lietā par vainīgu atzīts un sodīts arī /pers. E/, personas kods /personas kods/, pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi), 15.panta ceturtās daļas un 175.panta otrās daļas, kurš pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā nav pārsūdzējis.

[2] Ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka apsūdzētie /pers. E/ un /pers. D/ 2018.gada 31.oktobrī plkst.10.36 no SIA "/Nosaukums A/" veikala /adrese/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās (likuma redakcijā līdz 2019.gada 3.jūlijam), nolaupīja SIA "/Nosaukums A/" piederošās mantas 712,13 *euro* vērtībā.

Šādas apsūdzēto /pers. E/ un /pers. D/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas (noziegums Nr.1).

[2.1] Ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka apsūdzētie /pers. E/ un /pers. D/ 2018.gada 31.oktobrī plkst.15.20 no SIA "/Nosaukums A/" veikala /adrese/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās (likuma redakcijā līdz 2019.gada 3.jūlijam), nolaupīja SIA "/Nosaukums A/" piederošās mantas 707,47 *euro* vērtībā.

Šādas apsūdzēto /pers. E/ un /pers. D/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas (noziegums Nr.2).

[2.2] Ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka apsūdzētie /pers. E/ un /pers. D/ 2018.gada 3.novembrī plkst.13.53 no SIA "/Nosaukums A/" veikala /adrese/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenas nolaupīšanas (zādzība) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās (likuma redakcijā līdz 2019.gada 3.jūlijam) mēģinājumu, mēģināja nolaupīt SIA "/Nosaukums A/" piederošās mantas 1265,57 *euro* vērtībā.

Šādas apsūdzēto /pers. E/ un /pers. D/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta otrās daļas (noziegums Nr.3).

[3] Par šo spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētais /pers. D/, lūdzot to atcelt daļā par viņam noteikto sodu, jo uzskata to par pārāk bargu. Apsūdzētais lūdz noteikt viņam nosacītu sodu.

Sūdzībā norādīts, ka apsūdzētais savu vainu ir atzinis un izdarīto nožēlojis. Apsūdzētais norāda, ka iepriekšējās sodāmības viņam ir dzēstas.

Apsūdzētais paskaidro, ka pie šāda dzīvesveida nonācis, jo zaudējis daudzus tuvus cilvēkus. Atrodoties apcietinājumā apmeklējis anonīmo alkoholiķu grupu, kā arī izmantojis psihologa palīdzību, līdz ar to ir pārliecināts, ka turpmāk pie šāda dzīvesveida neatgriezīsies.

Sūdzībā apsūdzētais atsaucies arī uz Latvijas Republikas Satversmes 8.nodaļu, kurā noteikts, ka ik vienai personai ir tiesības uz brīvību un personas neaizskaramību.

[4] Par apelācijas sūdzību viedokli, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punktu, rakstveidā izteikusi Kurzemes tiesas apgabala prokuratūras prokurore Ilona Živa un aizstāve Linda Elsberģe.

[5] Prokurore norādījusi, ka, nosakot /pers. D/ sodu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi un Krimināllikuma 46. pantā noteiktos soda noteikšanas vispārīgos principus. Tāpat pirmās instances tiesa, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piemērojusi apsūdzētajam labvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu – daļēju sodu saskaitīšanu. Savukārt, nosakot galīgo sodu pēc spriedumu

kopības, pirmās instances tiesa pamatoti nav radusi iespēju piemērot daļējas saskaitīšanas principu.

[5.1] Attiecībā uz apsūdzētā apelācijas sūdzībā izteikto lūgumu par nosacīta soda piemērošanu prokurore norāda, ka nosacīta notiesāšana ir pieļaujama tikai tad, ja tiesai ir pārliecība, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Turklāt no Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2008. gada tiesu prakses apkopojuma „Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse" konstatējams, ka, lai tiesa atzītu par iespējamu piemērot nosacītu sodu personai, kura izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu, pieņemtais lēmums īpaši jāmotivē, tostarp pievēršot uzmanību vispārējās prevencijas mērķa sasniegšanai.

[5.2] /pers. D/ vairākkārt sodīts, tai skaitā par līdzīgu noziegumu izdarīšanu, tomēr viņš turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. Minētais norāda uz to, ka iepriekš piespriestais sods nav sasniedzis savu mērķi un apsūdzētais nav labojies, viņa attieksme pret likumu un vispārējo uzvedības normu ievērošanu nav mainījusies. Arī tas, ka iepriekš piespriestais piespiedu darba sods apsūdzētajam tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, jo labprātīgi viņš to nepildīja, liecina, ka viņam ir vieglprātīga attieksme pret likumu prasībām un to neievērošanas sekām. Šāda apsūdzētā rīcība, kā arī sodāmību skaits liecina par noziedzīgo darbību sistemātisko raksturu un nerada pārliecību, ka /pers. D/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Turklāt apsūdzētajam brīvības atņemšanas sodu, nosakot nosacīti, netiktu sasniegts soda mērķis, jo piemērotais sods nebūtu samērīgs ar nodarīto kaitējumu un neatbilstu Latvijas Republikas un sabiedrības interesēm, neatturētu apsūdzēto un citas personas no noziedzīgo nodarījumu atkārtotas izdarīšanas.

[5.3] Prokurore norāda, ka pirmās instances tiesa par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem pamatoti apsūdzētajam piespriedusi brīvības atņemšanas sodu. Lietā konstatēto apstākļu kopums nerada pārliecību, ka sodu neizciešot, apsūdzētais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, līdz ar to nosacītai notiesāšanai nav tiesiska pamata.

/pers. D/ piespriestais sods nav atzīstams par bargu vai nesamērīgu noziedzīgā nodarījuma raksturam, apsūdzētā personībai un pārējiem lietā konstatētajiem apstākļiem.

[5.4] Ņemot vērā minēto, prokurore uzskata, ka pirmās instances tiesas noteiktais sods par katru noziedzīgo nodarījumu un galīgais sods ir taisnīgs, samērīgs, individualizēts un atbilstošs katra noziedzīgā nodarījuma raksturam, kaitīgumam, apsūdzētā personībai, līdz ar to nav tiesiska pamata tā mīkstināšanai.

Ievērojot iepriekš minēto, apelācijas sūdzība kā nepamatota ir noraidāma, bet Kurzemes rajona tiesas 2019. gada 20. septembra spriedums atstājams negrozīts.

[6] Aizstāve savā rakstveida viedoklī norāda, ka /pers. D/ pirmās instances tiesā savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina un izdarīto nožēloja, kā arī atzina visas pieteiktās kaitējuma kompensācijas un lūdza tiesu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Attiecībā par apsūdzētā lūgumu noteikt viņam nosacītu sodu aizstāve norāda, ka apsūdzētais noziedzīgus nodarījumus izdarījis neizciesta soda laikā, līdz ar to viņam nav iespējams noteikt sodu nosacīti.

Aizstāves ieskatā, ņemot vērā visus /pers. D/ personību raksturojošos datus, ir iespējams viņam noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu. Ņemot vērā minēto, aizstāve lūdz mīkstināt /pers. D/ noteikto sodu.

Motīvu daļa

[7] Ņemot vērā to, ka apelācijas sūdzība iesniegta par piespriestā soda bargumu, Kurzemes apgabaltiesa nolēmusi šo jautājumu izskatīt pēc lietā esošajiem materiāliem, t.i., rakstveida procesā.

[8] Iepazinusies ar apsūdzētā /pers. D/ apelācijas sūdzību, izvērtējot prokurores un aizstāves viedokli, kā arī krimināllietas materiālus iesniegtās sūdzības apjomā, Kurzemes apgabaltiesa nonāk pie atziņas, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. D/ noteiktā soda izciešanas termiņā ieskaitāmo laiku pēc Krimināllikuma 50.panta piektās daļas un 52.panta ceturtās daļas.

[9] Apsūdzētais/pers. D/ pamatoti atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 175.panta otrajā daļā (divi noziedzīgi nodarījumi) un 15.panta ceturtajā daļā 175.panta otrajā daļā. Daļā par noziedzīgu nodarījumu kvalifikāciju apsūdzētais spriedumu nav pārsūdzējis un arī apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt kvalifikācijas pamatotību.

[10] Sods apsūdzētajam /pers. D/ noteikts, ievērojot soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus, kas paredzēti Krimināllikuma 35. un 46.pantā.

[10.1] Nosakot apsūdzētajam sodu, pirmās instances tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai un trešajai daļai, ir ņēmusi vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi izvērtēti saistībā ar izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kā arī apsūdzētā personību.

[10.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem, par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīts tas, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlojis.

[10.3] Tāpat lietā konstatēti divi /pers. D/ atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu un 12.punktu, jo izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un noziedzīgie nodarījumi izdarīti alkohola ietekmē. Apelācijas sūdzībā norādītais, ka apsūdzētajam ir dzēstas sodāmības, atzīstams par nepamatotu. No Sodu reģistra izziņas redzams, ka apsūdzētais ir vairākkārt kriminālī sodīts, tai skaitā ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 26.aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 150 stundām, spriedums stājies spēkā 2018.gada 8.maijā (lietas 81.- 85., 117.- 120.lapa). Savukārt ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 18.decembra lēmumu piespiedu darba sods aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu uz 13 dienām, lēmums stājies spēkā 2018.gada 29.decembrī. Sods izciests 2019.gada 14.februārī. Ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 19.marta spriedumu apsūdzētais sodīts pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem un, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un piekto daļu, noteiktajam sodam daļēji pievienots sods pēc Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 26.aprīļa un Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 18.decembra lēmuma un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem un 10 (desmit) dienām. Spriedums stājies spēkā 2019.gada 24.aprīlī (lietas 121.- 122.lapa).

[10.4] Saskaņā ar Krimināllikum 63.panta ceturto daļu sodāmības dzēšanas termiņu skaita no dienas, kad persona pilnībā izcietusi pamatsodu un papildsodu. Apgabaltiesa konstatē, ka /pers. D/ ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 26.aprīļa spriedumu noteikto sodu izcietis 2019.gada 14.februārī. Tādējādi atbilstoši Krimināllikuma 63.panta trešās daļas 4.punktam /pers. D/ par nesodītu būtu atzīstams pēc viena gada no minētā soda izciešanas brīža, tas ir, no 2020.gada 14.februāra. Tā kā /pers. D/ jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīja 2018.gada 31.oktobrī un 2018.gada 3.novembrī, apsūdzētā iebildums par to, ka uz minēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi viņš būtu atzīstams par nesodītu, nav pamatots.

[11] Izvērtējot lietā iegūto informāciju, secināms, ka apsūdzētajam iepriekš noteiktais sods - piespiedu darbs - nav sasniedzis soda mērķi - atturēt notiesāto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un panākt, lai tas ievērotu likumus. Turklāt iepriekš piespriestais piespiedu darba sods apsūdzētajam tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, tā kā apsūdzētais labprātīgi to nepildīja. Apsūdzētais, neskatoties uz to, ka, jau iepriekš ticis sodīts astoņas reizes, tai skaitā arī par zādzību izdarīšanu, turpina izdarīt analogus noziedzīgus nodarījumus. Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka /pers. D/ jaunus noziedzīgus nodarījumus izdarījis neizciesta soda un nedzēstas sodāmības laikā. Minētais norāda uz vieglprātīgu apsūdzētā attieksmi pret

likumu prasībām un to neievērošanas sekām. /pers. D/ nav izdarījis atbilstošus secinājumus par noziedzīgo darbību nepieļaujamību, nav izrādījis vēlmi laboties, tādējādi viņa atrašanās brīvībā apdraud sabiedrības intereses un drošību. Apgabaltiesa atzīst, ka šādos apstākļos pirmās instances tiesa pamatoti /pers. D/ kā soda veidu piemērojusi brīvības atņemšanu, līdz ar to aizstāves lūgums noteikt /pers. D/ īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu, ir noraidāms.

[11.1] Apgabaltiesa noraida arī apsūdzētā lūgumu noteikt viņam nosacītu sodu. Apsūdzētais iepriekš sodīts astoņas reizes, pēdējo reizi sodīts ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 26.aprīļa spriedumu ar piespiedu darbu uz 150 stundām, kuru nav pildījis, līdz ar to piespiedu darba sods ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 18.decembra lēmumu aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 13 dienām. Minētais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un trešo daļu daļēji pievienots Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 19.marta spriedumam. /pers. D/, būdams sodīts ar piespiedu darbu, ne tikai ignorēja spriedumā noteikto un neuzsāka piespriestā piespiedu darba izpildi, bet izdarīja arī divus jaunus smagus noziegumus un vienu smaga nozieguma mēģinājumu. Turklāt /pers. D/ ir vairāki aktīvi administratīvi sodi, kuri joprojām nav nomaksāti. Ņemot vērā minētos apstākļus, tiesa uzskata, ka pastāv augsta varbūtība, ka arī turpmāk /pers. D/ var izdarīt noziedzīgus nodarījumus, tādēļ apsūdzētā lūgums par nosacītas brīvības atņemšanas noteikšanu ir noraidāms.

[11.2] Izvērtējot noteiktā soda mēra pamatotību, apgabaltiesa ievēro Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmumā iekļautās rekomendācijas par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā, kur 15. un 16.punktā norādīts, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot, turklāt atbildību pastiprinošu apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu. Lietā konstatēti divi /pers. D/ atbildību pastiprinoši apstākļi.

Tādējādi par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu noteiktais sods atzīstams par samērīgu, turklāt, par visiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem sods /pers. D/ noteikts tuvāk brīvības atņemšanas soda sankcijas minimālajām robežām, tādēļ tālākai soda mīkstināšanai tiesa pamatu nesaskata.

[11.3] Apelācijas instances tiesā netika noskaidroti jauni apstākļi, kas, nosakot sodu /pers. D/, nebūtu bijuši zināmi vai arī nebūtu objektīvi izvērtēti pirmās instances tiesā.

[12] Saskaitot sodus pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, atbilstoši Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas nosacījumiem, pirmās instances tiesa piemērojusi daļēju sodu saskaitīšanas principu, kas konkrētajā gadījumā ir vieglākais no sodu saskaitīšanas principiem, līdz ar ko tālākai soda mīkstināšanai nav pamata.

[13] Galīgais sods /pers. D/ noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem. Nosakot galīgo sodu, pirmās instances tiesa norādījusi, ka noteiktajam sodam pilnīgi pievienojams sods, kas piespriests ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 19.marta spriedumu. Ņemot vērā to, ka apsūdzētais agrāk vairākkārt sodīts, regulāri izdara jaunus noziedzīgus nodarījumus, tiek konstatēts viens atbildību mīkstinošs un divi apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi, pirmās instances tiesa pamatoti noteiktajam sodam pilnībā pievienojusi ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 19.marta spriedumu noteikto sodu.

[14] Bez tam apgabaltiesa konstatē, ka /pers. D/ soda izciešanas laikā ieskaitāma viena diena – 2019.gada 23.maijs.

[14.1] Pirmās instances tiesa spriedumā noteikusi, ka saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā /pers. D/ ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks 2 (divas) dienas – no 2018.gada 3.novembra līdz 2018.gada 5.novembrim. Tāpat soda laikā saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ieskaitāms izciestais sods pēc iepriekšējā sprieduma 13 dienas, laika periods no 2016.gada 16.novembra līdz 2016.gada 17.novembrim un laika periods no 2019.gada 24.maija līdz 2019.gada 19.septembrim.

[14.2] No Sodu reģistra izdrukas redzams, ka Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kārtības policijas nodaļa, pamatojoties uz Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 19.marta spriedumu, 2019.gada 24.maijā ievietojusi /pers. D/Liepājas cietumā (lietas 117.-120.lapa). Tādējādi, ievērojot tobrīd lietā esošo izziņā norādīto informāciju, pirmās instances tiesa pamatoti soda izciešanas laikā ieskaitīja laika periodu no 2019.gada 24.maija līdz 2019.gada 19.septembrim.

[14.3] Tomēr jau pēc sprieduma taisīšanas Liepājas cietums iesniedzis lietā izziņu, no kuras redzams ka, pamatojoties uz Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 19.marta spriedumu, /pers. D/ aizturēts un ievietots Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Īslaicīgās aizturēšanas vietā 2019.gada 23.maijā plkst.16.19 (lietas 153.lapa).

[14.4] Tādējādi apgabaltiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. D/ apcietinājumā atradies par vienu dienu ilgāk, līdz ar to šī viena diena – 2019.gada 23.maijs – ieskaitāma soda izciešanas laikā.

[15] Norīkojuma kārtībā, juridiskās palīdzības sniegšanai /pers. D/, aizstāve Linda Elsberģe iesniedza rakstveida viedokli (lietas 184.-185.lapa). Saskaņā ar iesniegto paziņojumu par juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajam, no valsts budžeta līdzekļiem aizstāvei L.Elsberģei izmaksājami 45 euro. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi iepriekš minētajā apmērā piedzenami no /pers. D/, tā kā apgabaltiesa nav konstatējusi apstākļus, kas būtu par pamatu viņa atbrīvošanai no to segšanas.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2.punkta, Kurzemes apgabaltiesa

nosprieda

Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 20.septembra spriedumu atcelt daļā par apcietinājuma un izciestās soda daļas ieskaitīšanu soda termiņā atbilstoši Krimināllikuma 50.panta piektās daļas un 52.panta ceturtās daļas nosacījumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta ceturto daļu /pers. D/ soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku 2 (divas) dienas – no 2016.gada 16.novembra līdz 2016.gada 17.novembrim un 2 (divas) dienas no 2018.gada 3.novembra līdz 2018.gada 5.novembrim, izciesto sodu pēc Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 19.marta sprieduma - 13 (trīspadsmit) dienas, un izciestā soda daļu pēc minētā sprieduma no 2019.gada 23.maija līdz 2019.gada 19.septembrim.

Piedzīt no apsūdzētā /pers. D/ valsts labā procesuālos izdevumus 45 euro (četrdesmit pieci euro) par aizstāves L.Elsberģes iesniegto rakstveida viedokli kriminālprocesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pārējā daļā spriedumu negrozīt.

Spriedumu 10 dienu laikā var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams no 2020.gada 8.janvāra.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs K.Līcis

Tiesnese	I.Rozīte
Tiesnesis	D.Aktumanis